



## آنچه در طالبان دیدم

ابراهیم ایرانی نام یک داعشی است که شرحی از خاطرات خود در دوران عضویت در طالبان را برای اعضای داعش نقل کرده که مبتنی بر آن طالبان کافر خوانده می شود. او ابتدا با ذکر این نکته که اساس همه جهاد و آرزوی همه مجاهدان تمکین اجرای شریعت الله است توضیح می دهد که بسیاری از مجاهدان هجرت کردند و سختی های فراوانی را به جان خریدند تا حتی در یک منطقه بسیار کوچک هم که شده امکان اجرای شریعت و احکام الله را پیدا کنند. وی سپس با ذکر شرایط حاکمیت طالبان بر قسمت هایی از افغانستان از جمله بخش هایی از ولایت هلمند بیان می دارد که طالبان با وجود تمکین در اجرای شریعت نسبت به بسیاری از احکام بی توجه بوده و حتی خلاف آن عمل می کرده است. به عنوان نمونه عدم اعدام اسرایی که به زعم او مشرک و مرتد بودند آن هم به خاطر مصالح سیاسی طالبان با پاکستان و ایران از جمله موارد بسیار مهمی است که نشان دهنده عدم التزام طالبان به حدود الهی است. همچنین وی، این امر که طالبان خود در امر تولید تریاک و توزیع آن دخالت داشته و مانع از خرید و فروش مواد مخدر در شهرهای تحت سیطره خود نبوده از دیگر دلایل محکم عدم التزام طالبان به شریعت می داند. از طرفی عدم اطلاع و آگاهی بسیاری از اعضای طالبان حتی در سطح امرا و علمای دینی از احکام شریعت و عقاید دینی از جمله موضوعات بغرنج وی در دوره عضویت در طالبان بوده است. او با ذکر خاطرات متعدد نسبت به ناآگاهی فرماندهان و جنود طالبان نسبت به احکام شرعی یا مماشانشان با کفار و مرتدین و عدم اجرای حدود الهی درباره آنان احساس ناراحتی می کند. نکته دیگر اینکه رواج دعانویسی و سحر و جادو در میان جنود و حتی علمای دینی طالبان از دیگر نقاط اختلاف و درگیری وی با دیگر اعضای طالبان بوده است. در مجموع می توان گفت که ذکر این خاطرات به جهت این بوده است که بسیاری از اعضای داعش را نسبت به کافر دانستن و وجوب قتل با طالبان قانع نمایند و رهبران داعش با انتشار این خاطرات و امثله متعدد آن در پی دستیابی به این مقصود بوده است.